

Duellerne i stafetten ?

Redaktionen modtog dette meget læseværdige referat fra Jens og Steen Hasholt.

Desværre måtte det af pladshensyn både omskrives og forkortes kraftigt.

Resultatet heraf er bragt i AS-blad 2024-2, side 19-21.

I det følgende kan du læse referatet i dets fulde længde.

Redakteuren

AS lejren

Duellerne i stafetten ?

Reportage fra dette års DM i Biathlon Orientering 24.-26. april 2024 i Jægerspris Nordskov

Intro til AS-holdet

Akademisk Skytteforenings hold til dette års DM i Biathlon bestod af en flok orienteringsløbere, som havde sagt ja til at prøve kræfter med biathlon-disciplinen, samt nogle garvede klubmedlemmer.

Rekrutterne var:

- Phillip og Emilie, far og datter. Phillip er en erfaren O-løber, Emilie kommer lige fra Livgarden, hvor både O-løb og skydning er blevet trænet.
- Niels Peter og Erik, far og søn. Begge erfarne O-løbere. Erik er stadig juniorløber, men træner på eliteplan. Niels Peter kan desværre kun være tilskuer, da han blev skadet under fortræningen.
- Rikke, som har startet sin O-løbskarriere et par år i forvejen.
- Steen og Jens, far og søn (forfatterne til denne reportage). Begge erfarne O-løbere, og begge har også lidt erfaring med skydning.

De garvede klubmedlemmer var:

- Christian Saxe, holdets erfarne og passionerede leder, bliver ofte kaldt "Saxe";
- Carsten, der bor i Dubai, men som gerne flyver ind, når der skal dystes i Biathlon.
- Kai, en beskedent udseende ældre herre, men i virkeligheden gårsdagens sikre vinder i sin klasse.
- Troels og Ulrik, som vi kun ser til konkurrencerne.

Optakten

Vores reportage er fra stævnets sidste dag, hvor stafet-disciplinen blev afviklet. I dagene før, er der blevet konkurreret i sprint- og klassisk-disciplin. Før vi starter vores reportage, er vi nødt til at vende taktikmødet torsdag aften lige efter den store fest-banquet. Saxe har kaldt sammen, og vi sidder tæt i hans seks-mands kammer. Humøret er højt, middagen har været god og rigelig, der har været præmieuddeling for de to første konkurrencer, og vi har også fået et glas rødvin. Saxe vil gerne sætte de stærkest mulige stafethold, og de forudgående konkurrencer antyder, at den oprindelige holdopstilling skal justeres. Saxe starter et Excel-ark, og får med noget besvær samlet alle skyderesultater og løbstider i regnearkets celler.

Resultatet giver nogle dilemmaer. Det stærkeste H21-hold er Erik, Troels og Ulrik, men med den opstilling mangler Jens et hold. Der er ikke nogen af vores andres aldre, der sammen med Jens' alder opfylder kriterierne for et H/D-95 hold. Efter megen diskussion frem og tilbage foreslår Carsten, at han stiller op sammen med Jens som et H/D-95 hold uden for konkurrencen. Hans eneste betingelse er, at han skal løbe samme tur som Saxe. Det fremgår hurtigt, at Carsten og Saxe har en lang historik med hensyn til at dyste i hvem af de to, som er bedst. Saxe skal have

Steen som makker, så dette forslag falder også i Jens' smag. En placering i konkurrencen er ikke så vigtig for Jens, men han vil altid gerne slå sin far. Saxe og Carsten får første-turene, og Steen og Jens tager andenturene. Vores sidste H/D 95 hold bliver Kai og Phillip.

Nu er scenen sat til fredag morgen, hvor vi under en letskyet himmel ankommer til stævnepladsen. Fra parkeringspladsen er der godt udsyn. Nærmest ligger tilskuerområdet med klubtelte og et stort mørkegrønt militærtelt, der er til fri afbenyttelse. Længere fremme står målet, og et virvar af røde, grønne, gule og hvide afspærringsbånd, som viser første og andet indløb, udløb, skydeområde, og banen til strafunder. Længst væk ligger den improviserede skydebane med 11 standpladser, og 50 meter fra standpladserne findes de klassiske hvide kasser med fem sorte pletter, som de også kendes fra skiskydning. Skivekasserne er stillet ved foden af en stor høj med spredt lav bevoksning, banens kuglefang. Vi slår os ned i militærteltet, for vinden blæser koldt, og der er lovet regn i eftermiddag.

Jens indskydning

Til den klassiske havde vi en fin indskydning, ikke så kaotisk som på førstedagen. Mine skud ligger ikke helt så samlet som jeg kunne ønske, men med et middel træfpunkt ca. midt på skiven. Ved indskydning til stafetten blev der lagt mest vægt på, at riflen var skudt ind til Erik, da han stillede op i H-21, mens jeg selv stillede op i en automatisk diskning. Jeg var "DYBT knust" over at være for ung til at stille op i H/D-95 stafetklasse. Jeg skød lige et par serier for at tjekke at skuddene lå ca. der hvor jeg ville have dem, og om jeg skulle korrigere under skydningen. Heldigvis har Erik og jeg et temmelig ens sigte, så vi kan skyde med de samme indstillinger.

Steen indskydning

Den første dag havde vi én standplads til indskydningen for hele AS-holdet, og alle riflerne var lige hentet ud af våbenskabet, så vi lå nærmest ovenpå hinanden for at få afgivet nogle prøveskud. Jeg fik nogenlunde samling på mine skud, og korrigeret det værste, men supergodt blev det ikke. I går havde Saxe skaffet to standpladser ved siden af hinanden, og der var derfor tid til at få finjusteret riflen. I dag tager jeg bare lige fem prøveskud. De fire ligger perfekt i center og kan plastres med et enkelt klistermærke, den sidste ligger en anelse til venstre og må have sit eget plaster. Phillip kalder min serie overnaturlig, det giver et lille boost til selvtilliden. Jeg vil ikke forsøge noget med et klik den ene eller den anden vej på sigtemidlerne, de bliver holdt lige hvor de er.

Carsten vs Saxe

Starten på stafetten går, og feltet løber ud på banen. Vi tilskuere bliver overrasket over hvor hurtigt løberne begynder at komme ind til første skydning. Åbenbart er det en ganske kort sløjfe. Carsten kommer ind til første skydning lidt foran Saxe. Carsten kan ikke se sig fri for et par strafunder, mens Saxe slipper, så på trods af Carstens hurtige løb, er Saxe først i skoven på anden runde. Da de kommer tilbage fra anden runde, har Carsten overhalet Saxe og er igen først på skydebanen, tæt fulgt af Saxe. Denne gang er skydningen mere lige, og begge løbere må løbe strafunder. På sin første strafunde kommer Saxe til at løbe op og klippe startpunktet i stedet for den pæl, der var stillet til formålet, hvilket Steen råbende minder ham om. På trods af en imponerende slutspurt af dem begge, er Carsten den første til at sende sin andentur afsted, cirka en halv strafunde foran af Saxe.

Jens første runde orientering

Inde i skiftezone snakkede jeg lidt med min far, mens jeg ventede på at Carsten fik færdiggjort sine strafunder. Snakken var den sædvanlige blanding af hyggesnak og rivaliserende fjollen rundt. Pludselig er Carsten på vej ind i skiftezone og giver mig mit kort.

Så er konkurrencen skudt i gang. Jeg læser kort, mens jeg løber op til og forbi startpunktet. Første post er lige til. Bare lige op på en nærtliggende bakke og finde posten. Jeg kommer op på toppen af bakken i fin stil, og finder den i en grøft. Tag posten, og så ellers videre. Jeg ved Steen burde være lige bag mig, så ingen tid at spille. Tjekker anden posten. Vi havde en post på punktorienteringen dagen inden, som lå lige ved siden af, så jeg kender ruten. Stempler post 2, og så videre. Stopper op foran et krat. Rundt om eller igennem? Efter et par sekunder vælger jeg rundt om. På vej rundt om krattet ser jeg Steen løbe ned til post 2, så jeg sætter farten lidt op. Da jeg kommer til der, hvor jeg mener post 3 skal være, er der ikke noget, hvor jeg mener den skal være. Så kigger jeg lige til højre og bag lidt buskads står der en post. Lunter hen og tjekker, og sørme så, om det ikke er den rigtige post. Tænkende at jeg stadig har Steen lige i hælene, skynder jeg mig videre. Resten af posterne på sløjfen går forrygende. Det åbne øvelsesterræn gør det nemt at løbe lige på, og jeg rammer posterne rent. Benene brænder en del efter den lange tur dagen inden, men jeg presser stadig på for at holde et godt tempo. Jeg flyver nærmest over bakken ned til første skydning, forsikret om at Steen ligger et stykke bag mig.

Steen første runde orientering

Saxe giver mig mit kort, og så er det bare med at komme ud på banen. Jeg kan se Jens et godt stykke foran mig. Han ligger noget længere til venstre end der, hvor jeg har læst posten til at være, så selvtilfredsheden er stor, da jeg kommer gennem en lille bræmme skov og punkthøjen med posten ligger lige foran mig. Hurtigt videre til post to. Banen genbruger terrænet fra gårsdagens punktorientering, så jeg genkender den stor bakke lige syd for mig og kanter den hen til posten. Men hov der kommer Jens fra venstre, og bipper posten et godt stykke før mig. Senere kommer jeg i tanke om, at der var noget med gaflinger her på stafetbanen. Jeg så jo, hvor Jens dykkede, så post to er hurtigt stemplet, men Jens har allerede rundet den næste bevoksning og er væk. Jeg får løbet ti meter forbi post tre, og må vende om. Så selvom det næste stræk er over en åben bakke ser jeg ham ikke igen. Post fire til fem er gennem et lille skovstykke, og ved post fem står jeg pludselig på en bakke med frit udsyn 500 meter ned til stævnepladsen. Jens er stadig ikke at se. Indløbsposten ligger lige til venstre for stævnepladsen. Jeg tjekker kontrolnummeret på postdefinitionen og løber ned til posten.

Jens liggende skydning

Jeg kommer ned til skydeområdet og samler mit gevær op. Lægger mig ned på den anviste plads, putter et magasin i. Hæfter remmen på armbindet, lægger mig i stilling. Bemærker at remmen ikke er stram. Opdager at, det skyldes, jeg har glemt at stramme armbindet. Så må jeg klikke remmen af, stramme armbindet og lægge an igen. Får pulsen lidt ned, fikserer den første skive i sigtet og skyder. Misser. Næste skive. Også en misser. Det samme gælder for tredje skive. Fjerde skive lægger sig ned, men min ro er så småt ved sive bort. Misser også femte skive. Rækker ud efter et af de løse ekstra skud, blot for at opdage, jeg glemte at slå dem ud af magasinet inden jeg satte det i. Så jeg tager magasinet ud, og slår ekstra skuddene ud, og sætter magasinet tilbage sammen

med de andre. Det viste sig at være et træls valg, da det efterlod et hul. Så udover at jeg fumler en del med at lade de sidste tre skud, taber jeg også et par gange patronen gennem bunden af geværet. Det hjælper ikke ligefrem på mit fokus, og de tre ekstra skud lægger desværre heller ikke nogen skiver ned. Jeg rejser mig op og lunter ned langs rækken af skydende. Jeg tjekker, uden at finde Steen. Jeg sætter geværet på plads, og begynder på strafunderne. Jeg lægger mig i selen og fokuserer på at tage dem en ad gangen. Da jeg er på vej tilbage fra den tredje, studser jeg lidt over, at jeg ikke har set Steen. Den første O-runde var kort, og han burde være inde nu. Enten det eller også roder han virkelig rundt ude på første sløjfe. Det ville ikke ligne ham, men man ved aldrig. Jeg ryster tanken af mig og giver lidt mere gas på den sidste strafunde, hvorefter jeg løber ud på anden runde.

Steen liggende skydning

Vel fremme på skydebanen må jeg konstatere, at Jens allerede er i gang med at skyde. Jeg må anerkende, at jeg ikke længere kan følge med den unge mands løbehastighed. Riflen bliver taget fra stativet, og jeg går til den udpegede standplads. Fokus. Riflens remkrog bliver hængt på min armrem, og jeg retter min skydestilling til. Når jeg trækker vejret bevæger sig lodret op og ned henover målet. Halv udånding og hold. Som lært i skytteklubben, fokuserer jeg på at bagerste sigtemiddel centrerer omkring det forreste, dér. Øg presset på aftrækkeren, BAM. Umiddelbart efter kommer den der specielle lyd nede fra skiverækken, der forvarsler et træf, Yes - skiven bliver hvid. Gentag. Fem skud, fem træf. Det er fuldstændig ligesom at se skiskydning i fjernsynet. Jeg tager riflen op og går langs standpladserne bag om Jens, der stadig skyder, men han ser vist ikke mig. Jeg kommer ud på anden runde orientering lige efter to løbere fra de jyske klubber, som godt kunne være deltagere i min klasse.

Jens anden runde orientering

Anden runde begynder op ad bakke. Min vejtrækning er tung, og jeg finder det svært at holde et godt tempo. Jeg kan mærke, at jeg løb langt dagen inden. En tendens der går igen på resten af banen, når jeg løber op ad bakke. Heldigvis for mig føles orienteringen let. Bare op på toppen, og så følge en kurve rundt til en anden bakketop. Jeg kan godt mærke, at mit fokus er lidt mere tyndt end på første runde, min orientering knap så skarp. Det ændrer ikke på, at jeg har et godt flow i mit løb. Post 13 rammer jeg lidt ved siden af, og skal lige bruge 10-15 sekunder på at løbe hen til den, men ikke noget, der tager gejsten fra mig. De sidste par poster inden anden skydning går rigtig godt. Jeg finder dem nemme og tonser derudaf. Forvisset om, at jeg giver Steen baghjul. Tager sidste posten og løber ned mod anden skydning. Og der står han. I sin gamle, sorte kasket med postlogo og en sort overtræksjakke, stående næsten helt nede ved skydebanen. Jeg fortsætter ned af opløbsstrækket, og vender hovedet for vantro at kigge på ham et sekund, da jeg passerer ham. Den er god nok, det er ham, og så løber jeg ind til anden skydning.

Steen anden runde orientering

To løbere foran mig. Den første er lidt "tung", og er sat allerede på første bakke. Den næste er hurtigere, og jeg ligger bag ham indtil første dybe grøft. Han kurer ned i bunden, hopper over bækken og klatrer op på den modsatte brink. Jeg holder farten, springer fra kanten, og når lige nøjagtigt den modsatte kant. Nu er vi side om side til post ti og elleve. Jeg får klippet elleveren først, og tager et hurtigt udløb på en grov kompasskurs. Jeg når næste post alene og tænker, at nu

har jeg sat min modstander. Jeg har flow og rammer sikkert ind i de næste poster. Ved 15'eren skærper jeg opmærksomheden. Vi var i det samme område i går, det er en labyrint af brombær og tornebuske. Jeg smed halvandet minut væk der, på at trænge igennem en lang mur af tornede og stive grene, for overhovedet at komme ind til posten. Ved eftersnakken i går viste Jens mig på kortet, hvor han havde fundet et hul. Med den ekstra viden i bagagen bipper jeg posten og kommer næsten glat gennem krattet og ud i skovbrynet. De åbner bakker foran mig afslører en enkelt løber et stykke fremme. Han har lige taget den sidste post før retningen kan sættes mod stævnepladsen. Jeg så hvilket krat, han løb ud fra, og når hurtigt frem til posten. På vej ind på stævnepladsen kaster jeg et blik over skulderen og konstaterer, at der ikke er nogle løbere bag mig. Jeg fokuserer på at sænke tempoet og få ro på vejtrækningen.

Steen stående skydning

Jeg går mod den udpegede standplads bevidst om, at min stående skydning langt fra er så sikker som min liggende. Jeg var meget glad, da jeg i går lagde fire mål ned. I skytteklubben siger de, at det tager år at blive en god stående skytte. Fremme på standpladsen bygger jeg skydestillingen op som lært, albuen i hoften, skyd hoften frem, dan en lodret linje i skelettet som støtter op under riflens tyngdepunkt. halv udånding og hold. Øg trykket på aftrækkeren - sigtet danser rundt - ubevidst aftræk. Af de første fem skud, er der to som jeg ved ikke rammer, allerede i det splitsekund skuddet går. En der siger den rigtige lyd - træf, og to som jeg tror vil ramme, men som alligevel ikke lægger målene ned. De tre ekstra skud skal lades manuelt, og skydestillingen skal genopbygges på ny for hvert ekstra skud. Den eneste trøst er, at skytten ved siden af mig bander stygt efter hvert af sine skud. Han er kommet før mig, og løber ud på sine strafunder, mens jeg stadig skyder mine ekstra skud. Jeg får afsluttet skydningen, fire strafunder venter, ikke et resultat jeg er særligt tilfreds med. Saxe råber til mig, at vi ligger nummer to, og nu skal der løbes for medaljerne, rundt og rundt går det. Jeg giver det sidste i mig, og får også hentet lidt ind på den anden skytte, men han er startet før mig, så lige før jeg løber ud på sidste strafunde drejer han ind til mål og afslutter sit løb. Jeg holder for syns skyld et godt tempo på sidste runde og løber i mål som nummer to. Vi har jo ændret på vores holdopstilling, så beregnervognen beholder mit kort og min strimmel, for at rette registreringen i computeren. Jeg får hældt vand i et papkrus, og har taget den første velfortjente slurk, da der 46 sekunder efter min mål tid kommer en kampsvedende IFK løber over stregen. Han peger på mig og siger: "Hvis bare jeg havde haft et træf mere..., et træf mere..., så havde jeg slået dig". Saxe har ikke haft styr på vores modstandere. Ham, der kom i mål før mig, løber en anden bane. Vi ligger til at vinde H/D-95 klassen!

Jens stående skydning

Jeg går ind til skydningen. Putter hørerpropper i, mens jeg prøver at få min vejtrækning nogenlunde under kontrol. Jeg griber riflen, går over og tager opstilling. Slår ekstrapatronerne ud, inden jeg sætter magasinet i. Jeg stiller mig klar i skydestilling. Finder albuen til rette på hoften. Lægger øjet til sigtet. Flytter lidt rundt på fødderne og begynder skydningen. Starter med at sende en kugle mod den venstre skive og arbejder mig mod højre. Ved første skud bakser jeg stadig med at få vejtrækningen under kontrol, og sigtet sejler rundt. Jeg tager et par dybe indåndinger og stabilisere nogenlunde sigtet. Trykker på aftrækker. Geværet går af, men skiven lægger sig ikke ned. Jeg genlader geværet og skyder igen. Igen er det en misser. Samme for tredje skud. Efter tredje skud tager jeg øjet fra sigtet, for at justere mit fodfæste og tager en dyb indånding. Jeg kan mærke frustrationen langsomt er steget op i mig for hver misser. Jeg bemærker også, at der sidder

kondens på modlysblænden, efter at mit svedige ansigt har været tæt på. Tager to skud mere. Misser to gange mere. På nuværende tidspunkt er jeg grundigt frustreret og føler bare, at de sidste skud skal sendes afsted hurtigt. Så jeg kan komme ud på strafunderne. Jeg lader det første ekstra skud, og begynder forfra fra venstre. Så snart jeg kan se skiven gennem sigtet, begynder jeg aftrækket. Selvom sigtet stadig sejler rundt. Samme sker for det syvende skud. På det ottende skud begynder jeg aftrækket, allerede da sigtet er bare i nærheden, og sigtet pendler rundt som aldrig før. Alligevel hører jeg en skive lægge sig og ser, at den midterste skive har lagt sig. Inden jeg vender mig om og tager mit kort fra hjælperen, og løber op for at stille min riffel. Her møder jeg Erik, som leder efter riflen, da han lige er kommet ind og skal til at skyde. Og så går den ellers med strafunderne. Jeg giver den, det sidste jeg har. Inden jeg løber op og stempler målposten.

Steen afslutning

Jeg når et glas vand mere, inden Jens kommer løbende ind til sin sidste skydning. Jeg bliver stående og ser ham skyde. Som tilskuer kan man ikke komme helt tæt på skydebanen, men man kan stå langs kanten af strafbanen, så jeg hepper på ham når han løber forbi, og tager imod ham i målet. Han har gjort det godt, men min fejlfrie liggende skydning gav mig et for stort forspring. Nu er det tid til at komme ud af det våde løbetøj, Jeg går over til det store militærtelt, hvor vi har indkvarteret os, og finder min rygsæk. O-tøjet ligger spredt omkring mig, og jeg har fået det inderste tørre tøj på, da Niels Peter kommer over med mit kort. Han har meldt sig som official, når nu han ikke kan løbe. Niels Peter siger: "Steen, du mangler en post". Niels Peter peger på post seks, den er tilsyneladende ikke klippet. Det føles som om tiden står stille. Spol tilbage, helt tilbage til post fem. Den, hvorfra man har frit udsyn ned til stævnepladsen. Cirka midtvejs ligger en lille lund, her står post seks. Jeg laver en lille lyd af luft der bliver suget ind mellem tænderne. Jeg er den type som aldrig bliver disket på et fejlklip, alle postnumre bliver kontrolleret inden jeg bipper, men en overset post, den blev ikke fanget. Der er ikke noget at gøre, jeg mangler den post. I teltet er der kun få skridt over til Saxe, men de er tunge. Han tager det pænt, da jeg forklarer hvordan landet ligger, men hans meget smilende ansigt stivner nok lige en anelse. Det er det "dyreste" bom, jeg nogensinde har lavet i O-sporten.

Jens afslutning

Fra målposten stavrer jeg op til beregningen for at få aflæst min tid. Her får jeg at vide, at jeg har fejlklippet, hvilket hylér mig noget ud af den. Det har jeg aldrig fået at vide før. Jeg får lukket et "Hvad!" ud mellem de stakåndede indåndinger. Manden i beregningen har lidt svært ved at sætte fingeren på hvor det er jeg er har fejlklippet. Så kommer Carsten op til mig og siger noget i stil med: "Du ved godt, at vi er stillet op med en automatisk udgåelse ik?" Hvortil jeg svarer, stadig stakåndet, noget så kvikt som, "Jo, men ... Det ved jeg godt." og fortsætter i mit hoved. "men manden i beregningen fornærmer mig. Han siger jeg ikke kan finde ud af hvad jeg laver." Carsten vender sig om og går. I beregningen får jeg at vide, at jeg er kommet til at klippe post 84 i stedet for en anden. Hvortil jeg svarer, at kortet siger det er den post jeg skal have. Samtidig kommer Steen op til mig. Niels Peter stikker hovedet ind og fortæller, jeg ikke har lavet nogen fejl, der er bare lidt rod i systemet, siden der blev byttet rundt på stafetholdende i sidste øjeblik. Hvor til jeg nikker. Så tilføjer Niels Peter "For resten Steen. Du mangler en post." Jeg kan se Steen skærer ansigt. Jeg afslutter med "men det er ikke sjovt at vinde på den måde." Hvorefter jeg stavrer over og får en kop vand.

På podiet

Stævnepladsen er så småt begyndt at blive taget ned, og sidste løber er lige kommet i mål, da der bliver kaldt til præmieoverrækkelse. De første dråber er begyndt at falde, og arrangørernes militære baggrund viser sig hurtigt. Hver aldersklasse bliver kaldt frem med korte og præcise kommandoer og præmierne bliver overrakt hurtigt og effektivt.

- Vores H-21 hold får en tredjeplads. Erik er den eneste, der træder frem. Der ser lidt mærkeligt ud, at han står alene med de to andre tremandshold, men Troels og Ulrik er vist kørt hjem.
- Vores D-21 hold får også en tredjeplads kun 14 sekunder efter andenpladsen. Flot debut af Rikke og Emilie i biathlonsporten.
- Af vores tre H/D-95 hold, er det som bekendt kun Kai og Phillip der kan få præmie. De har løbet sig til en flot andenplads, kun tre minutter efter vinderne.

Tak til alle for træning, et stævne med store oplevelser og spændende nye bekendtskaber.

Jens og Steen

Erik ↗ (m/ Troels og Ulrik) - 3. plads stafet H 21

Rikke og Emilie ↑ - 3. plads stafet D 21

Philip og Kai ↗ - 2. plads stafet H/D 95

*Emilie
To 1. pladser
D jun
Klassisk og Sprint*

*Rikke
1. plads
D B
Klassisk*

*Phillip
3. plads
H45
Klassisk*

*Kai
1. plads
H 65
Klassisk*

Steen, Kai, Carsten ↖ - 2. plads klassisk Senior